

[Inger Stilling Pedersen]

Men hvis man virkelig mener, at man gerne vil prøve at hjælpe, så godt man kan, er det klart, at man skal have en meget stor vifte af tilbud, fordi narkomaner er forskellige. Ministeren har fremsat et forslag, som jeg synes indeholder et godt element, og jeg kan ikke forstå, at nogle er så forargede over den form for tvang, som ligger i det, for man må jo hverken bruge fiksering eller andet. Man kan prøve, om man kan overtale en narkoman til at blive. Egentlig kan man ikke gøre ret meget, men muligheden er der, og for narkomanen kan det måske blive den form for tvang, der gør, at han bliver fri. Man vælger selv, at man gerne vil ud af sit problem. Man kan diskutere, hvor længe man skal fastholde en narkoman, og jeg kan huske, at Fremskridtspartiets forslag gik på en kortere periode. Måske kan man i udvalget finde et flertal for en kortere periode. Jeg mener også, at man skal fastholde, at amterne ikke skal kunne afvise en person, der ønsker at få lov at lave en kontrakt, og det vil jeg også gerne være med til at drøfte.

Man skal ikke tro, at narkomaner er mennesker, der kan sættes i en bestemt bås, for det kan man ikke, og hvis ikke vi er villige til at prøve mange forskellige tilbud, lykkes det ikke.

De private organisationer har været nævnt meget, og vi ved, at de opnår gode resultater, fordi de har en holdning og også noget at tilbyde bagefter. Hvis ikke man har en holdning til det, tror jeg slet ikke, det lykkes. Man skal også have tro på, at det nytter at hjælpe de mennesker.

Metadon er nævnt ganske kort. Jeg håber, vi kan få en debat om det en anden dag, for den måde, det anvendes på i dag, er efter vores opfattelse helt forkert.

Der skal ikke herske tvivl om, at Kristeligt Folkeparti går meget positivt ind i behandlingen af dette forslag, og hvis man mener det alvorligt, at man gerne vil gøre en virkelig indsats for dem, der er kommet i den ulykkelige situation, det er at være narkoman, så vil Kristeligt Folkeparti gerne lade handling følge ordene.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg vil tage udgangspunkt i partiernes forskellige modtagelse af forslaget. Jeg føler, at vi alle gerne vil hjælpe narkomanerne, men nok

har en lidt forskellig opfattelse af, hvordan man bedst kan gøre det. Vi har her et område, hvor problemerne kan være svære at løse på den måde, man gør tingene i dag, og det er lige nøjagtigt baggrunden for, at vi har fremsat dette lovforslag.

Selv om det fra hr. Qvist Jørgensens side blev sagt, at der snart ikke var andre behandlingsmetoder end metadon, anvendes der trods alt også andre i dag. Det kunne da være, at det kunne være gavnligt, at vi, når vi kom frem til udvalgsarbejdet, fik afdækket, hvor mange forskellige der i grunden er, og hvordan dette lovforslag lige nøjagtigt kan passe sammen med det, der er i dag.

Af fru Pernille Frahm og fru Lone Dybkjær er der samstemmende blevet lagt vægt på, at det ikke bare er et spørgsmål om at få en behandling i gang og få et godt resultat. Det er trods alt det, vi alle sammen gerne vil, men der skal også være en sammenhæng i tingene. Sammenhæng i tingene anser jeg for væsentligt, for at tingene kan køre videre, og det gives der også mulighed for i den sociallovgivning, vi har.

Fru Pernille Frahm spurgte også direkte om, hvilke regler der skulle fastsættes for tilbageholdelse. Det har hele tiden været en forudsætning, at der blev tale om en tidsbegrænset foranstaltning, og udgangspunktet vil blive en bekendtgørelse om magtanvendelse på institutioner for børn og unge samt for voksne med vidtgående fysisk og psykisk handicap, dvs. de regler, der gælder for institutioner, som ikke er godkendt som lukkede eller sikrede afdelinger, og vi forudsætter, at institutionens yderdøre kan aflåses i kortere perioder om dagen, ligesom de kan aflåses om natten. Fiksering bliver ikke tilladt, og ved fiksering forstås anvendelse af mekaniske tvangsmidler i form af bæltter, håndremme og anden mekanisk fastspændelse. Isolation bliver ikke tilladt, og ved isolation forstås afsoning i aflåst rum i en kortere eller længere periode. Jeg vil dog dertil sige, at aflåsning af værelser om natten ikke her opfattes som isolation.

Fysisk magtanvendelse foreslås tilladt i det omfang, det er nødvendigt for at afværge, at stofmisbrugeren udsætter sig selv eller andre for nærliggende fare for at tage skade på legemet. Det er en klar forudsætning, at magtanvendelsen skal afpasses efter forholdene inden